

Heisek 8

ROČNÍK XLI duben 2026

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká. . .

Haf! Ňaf! Haf!

V březnu jsme se vydali do Šiškovic na úklidovou výpravu. I když jsme uklízeli jen jedno dopoledne, našli jsme toho spoustu a určitě jsme tím pomohli okolní přírodě.

Bylo hned poznat, že nám jsou místní občané vděční.

Taky jsme si zahráli velkou hru, ve které jsme při průzkumu okolí hledali stopy, které tam zanechal zahadný Franta Buchta, a nakonec si opravdu dali buchtu.

Malý Vpřed se zase vydal s rodiči na velký závod o Zlatý píst do Prokopského údolí. Závod to byl napínavý a všichni si ho užili.

Haf! Ňaf! Haf!

Na úplném začátku měsíce nás čeká s ostatními od-

díly Velikonočka. Společně si určitě zazpíváme u ohně a zahrajeme si hry i sporty, takže se rozhodně máme na co těšit.

Koncem měsíce se pak znovu potkáme s ostatními oddíly na akci Čtrnáctkovské odpoledne aneb „14“ na Prazelenině. Bude to něco úplně nového, tak s sebou určitě vezmete kohokoliv z rodiny.

Podrobnější informace se včas dozvíte.

A na přelomu dubna a května se pak se staršími vydáme během prodlouženého víkendu na putování.

Haf! Ňaf! Haf!

Nezapomeňte prosím odevzdávat všechny potřebné papíry na tábor a také ho zaplatit, čas máte do konce května.

Během oddílové schůzky 14. dubna proběhne od 18.00 pro rodiče z Velkého Vpředu schůzka k táboru. Pokud jedete na dlouhý tábor poprvé, není vám něco jasné nebo třeba rodiče už dlouho na schůzce nebyli, tak určitě neváhejte přijít.

Haf! Ňaf! Haf!

Za duben štekám jen to nejlepší k narozeninám Madlence, Týně, Maki, Lojzice a Štěpánovi, dokonce tři z vás budou mít narozeniny přímo na některé z výprav.

Haf! Ňaf! Haf!

aš

Co budeme dělat my větší?

2. — 6. 4. Velikonočka
7. 4. Schůzka zrušena!
14. 4. Oddílovka (16.30—19.00)
21. 4. Družinovy
 mladší: (16.15—17.45)
 střední: (18.00—19.30)
 starší: (18.00—19.30)
24. 4. Čaj (16.00—19.00)
25. 4. Čtrnáctkové odpoledne
 aneb „14“ na Prazeleniě
28. 4. Oddílovka
30. 4. — 3. 5. Putování pro starší

A dále?

15. — 17. 5. Oddílové hry o Štítek táborníka
29. — 31. 5. Poklad

Co budeme dělat my menší?

7. 4. Schůzka (16.15—17.45)
21. 4. Schůzka
24. 4. Čaj (16.00—18.00)
25. 4. Čtrnáctkové odpoledne
aneb „14“ na Prazelenině

A dále?

15. — 17.5. Oddílové hry o Štítek táborníka
6. — 7. 6. Poklad

Siesta v Madridu

a nebo ne?

Hola Vpředáci,

zas vám přináším další kapitolu ze Španělska. Aby nedošlo k mýlce, už jsem zpátky v Česku, ale když jsem byla pryč, tak jsem vám kvůli všem těm zážitkům nestíhala moc psát, tak si říkám, že vám to dopíšu zpětně.

V prosinci za mnou přiletěla do Španělska mamka, takže jsme oběhly klasické madridské kolečko po památkách a já u toho ještě zvládala chodit do školy. Co ale bylo ještě zajímavější, byl náš společný výlet do Barcelony. Hlavní cíl byl jasný — Sagrada Família a Gaudího zahrady.

V Barceloně bylo o dost tepleji než v Madridu, takže jsme většinu času chodily jen v tričku, maximálně v mikině. Což byl nezvyk i pro mě, protože i když v Madridu bylo o deset stupňů tepleji než v Česku, furt tam nebylo na mikinu.

Sagrada Família byla nádherná. Dokonce jsme se tre-fily do momentu, kdy už zapadalo slunce a světlo krásně procházelo barevnými vitrážemi. Staví se už od roku 1882 a pořád ještě není dokončená.

Na zpáteční cestě jsme se s mamkou rozloučily na letišti, ona letěla domů a mě čekal můj první vnitrostátní let v životě. Paradoxně bylo levnější přeletět mezi Barcelonou a Madridem než jet vlakem. Taky jsem si stříhla svůj první běh na last call, protože jsem mamku doprovázela k jejímu gatu a moje letadlo bylo samozřejmě úplně na druhé straně letiště. Což jsem v tu chvíli ještě netušila.

Protože i ve Španělsku mají vánoční trhy, zajela jsem se podívat do Toleda. Pekla jsem taky typické české cukroví se svými erasmáckými kamarády — největší úspěch měly vosí hnízda a vanilkové rohlíčky. Byla jsem i na vánočním večírku druháků se Secret Santou, takže i když jsem prošvihla naši Vánočku s tombolou, měla jsem tady takovou její menší verzi.

Ještě než jsem odletěla na Vánoce domů, čekalo mě první loučení. Část erasmáků už odjížděla nadobro a v lednu se nevraceli. Takže jsem sice jela domů natěšená, ale zároveň i dost smutná, protože jsem si tam našla fakt skvělé lidi, které jen tak neuvidím, přece jen žijeme každý na jiném kontinentu.

Spoiler: zvládneme to i na dálku. Píšeme si, sdílíme, co se kde děje, a zatím to drží. Vlastně je to docela hezké, takové malé okno do jiných koutů světa.

Příště už asi poslední část — leden.

Hasta luego, Týna

Výprava s rodiči

První jarní sobotu jsme odstartovali závod o Zlatý píst. Na start se tentokrát postavily celé závodní týmy, složené z dětí i rodičů. Pořadí se neustále vyvíjelo, pneumatiky přezouvaly, a kdo mohl, fandil. Závod byl napínavý až do posledního okamžiku. Sláva vítězům a čest poraženým. Po výkonu jsme se posilnili svačinou a po opuštění závodního oválu jsme se vydali po stopách Bleska McQueena do Prokopského údolí. Blesk se po závodě zcela neplánovaně dostal do městečka Kardanová Lhota.

Sledovali jsme, jak nejprve napáchal spoustu škod, ale postupně jsme si ho my i obyvatelé Kardanové Lhoty oblíbili. Pomohli jsme mu hledat cestu ven z městečka a zkusili jsme i opravovat silnici, aby byl její povrch dokonale rovný. Ale všechno dobré jednou končí. Přijeli reportéři, Bleska jeho tým naložil do tahače a odvezl neznámo kam na další závod.

Před hledáním jsme se posilnili obědem na Bojišti plném soch padlých bojovníků a pak se naše cesty vydaly třemi směry po stopách, které jsme našli. Nakonec jsme se všichni šťastně opět shledali na jednom místě — na velké závodní louce nedaleko Velké Ohrady. Přišli jsme akorát včas, abychom mohli být svědky rozhodujícího závodu. Poskládali jsme jeho střípky a pak už se vše dramaticky odehrálo. Blesk sice závod nevyhrál, ale zato získal nové přátele a ukázal, že má srdce na správném místě.

qd

Červenka obecná

Červenka obecná je drobný pták velký asi jako vrabec, kterého snadno poznáš podle výrazné rezavočervené náprsenky na hrudi a tvářích. Zbytek těla má spíše nenápadně hnědý a šedý. Samec i samice vypadají stejně, mladí ptáci jsou skvrnití a červené zbarvení jim zatím chybí.

Červenky žijí v lesích, parcích i zahradách a často se pohybují blízko země. Jsou poměrně důvěřivé a někdy se přiblíží i k člověku. Nejčastěji je uvidíš, jak poskakují v křovinách nebo na zemi.

Živí se hlavně hmyzem, pavouky a dalšími drobnými bezobratlými, které hledají v listí nebo mezi rostlinami.

Hnízdo si staví nízko nad zemí nebo přímo na zemi, dobře ukryté v porostu. Samice do něj klade 5—7 světlých vajíček s jemnými skvrnami.

ep

Greetings from Minnesota

Milí Vpředáci,

za sebou mám přibližně polovinu semestru, takže už jsem si tady tak nějak zvykla.

Na co jsem si ale nezvykla, a nikdy si nezvyknu, je minnesotské „jarní“ počasí. Neustále se to tady totiž střídá. Jeden den je krásně a teplo a druhý den mrzne. Nejšilenější to bylo minulý týden. V neděli byla sněhová bouře a napadlo skoro půl metru sněhu a v pondělí pak bylo – 24°C. A ani ne o týden později (v sobotu) bylo 26°C. Během jednoho týdne tedy rozdíl 50°C — mám pocit, že takové rozpětí někdy v Česku nemáme v rámci celého roku a tady to je záležitost týdne.

Zase jsem měla možnost se jít podívat na zápas Timberwolves. Hráli tentokrát s Houston Rockets a bylo to opravdu napínavé. Jinak tady nejradši trávím čas v create[space], což je taková dílna, kde máme k dispozici všechno možné, co bychom mohli potřebovat ke tvoření. Byla jsem tam na lekci malby, vyrobila jsem si triko na den svatého Patrika a teď se tam chodívám učit se šicím strojem.

V dubnu mě teď čeká výlet do Virginie během jarních prázdnin nebo výlet do státního parku, takže se v příštím Pejskovi máte na co těšit!

Bye bye, Ester

Zlodějský a chirurgický uzel

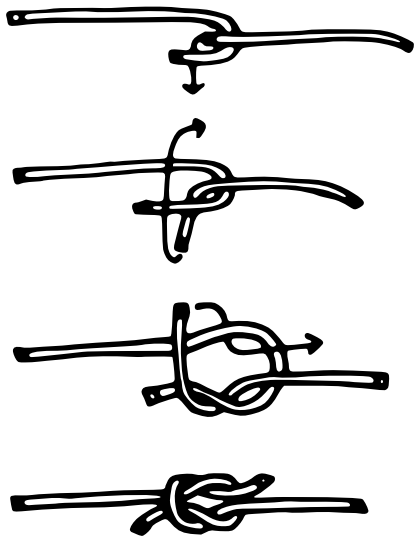
uzly a uzlíky

Dnes na vás čekají dva uzly velmi podobné ambuláku. Prvním z nich je uzel, který dokonce vypadá na první pohled úplně stejně. Ale nenechte se zmást. Jak už jeho název — zlodějský uzel — napovídá, jedná se tu o pořádnou nekalost. Volné konce z uzlu vycházejí diagonálně a když za uzel zatáhnete, celý se v mžiku rozváže.

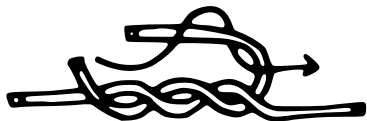
Druhým uzlem je uzel chirurgický. Jedná se o velmi pevný uzel a opravdu je jedním z uzlů, které používají lékaři při zašívání ran. Pozorovali jste někdy ve filmu jak obratně s klišťkami zauzlují nit? Zkuste si to taky. Speciální klišťky nazývané jehelec nejspíš doma nemáte, ale poslouží vám jakékoli kleště. Dvakrát omotejte jeden konec kolem čelistí kleští a uchopte jimi druhý konec. Ten protáhnete skrz a dotáhnete. Druhou část uzlu uděláte obdobně, omotáte konec kolem čelistí. . .

Kdo zlodějský uzel (všichni do 5. třídy) nebo chirurgický (od 6. třídy výš) uváže a ukáže Kvítkovi, nebo pošle fotografii uvázaného uzlu přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), dostane za odměnu dva body do bodování.

qd

Zlodějský uzel

Chirurgický uzel

Oddílové chaty

Na skok do historie aneb něco o oddíle

Na výpravy nejezdíme jen ven, ale hlavně přes zimu také na různé chaty. Tyto chaty, na kterých jsme byli alespoň dvakrát, s sebou nesou vzpomínky na výpravy, které jsme na nich strávili, a možná i trochu historie.

Sázavka

Sázavka je chalupa Čtrnácky, na kterou se jezdí na výpravy i další akce. Tuto chalupu máme od roku 2004. Leží u obce Sázavka u Světlé nad Sázavou hned vedle vlakové trati a původně sloužila jako nádražní budova.

My na ni nejčastěji jezdíme na vánoční nebo divadelní výpravu. Je na krásném místě, v ideální samotě, takže nikoho nerušíme.

Chata se každý rok vylepšuje a opravuje. Na brigády tam totiž dvakrát ročně jezdí vedoucí z celé Čtrnácky.

Šiškovice

Šiškovice jsou malá vesnice, která spadá pod obec Liciborice v okrese Chrudim v Pardubickém kraji.

Do Šiškovic jsme dříve jezdili často, a to jak na podzimní, tak i vánoční výpravu. Naposledy jsme tam byli v roce 2018

na zavařovací výpravě. Od té doby jsme tam kvůli probíhající rekonstrukci celého domu dlouho nebyli až do minulého roku.

Loni jsme tam vyrazili na podzimky a letos na březnovou výpravu. Kdo znal chatu před rekonstrukcí, byl jen překvapený, jak se celá chata změnila. Místo velkých kachlových kamen je tam teď moderní kuchyň s troubou i myčkou a mnoho dalšího.

Prostě super chata, kam se nás vejde spousta.

Hříškov

Obec Hříškov se nachází v okrese Louny v Ústeckém kraji.

Na Hříškově jsme byli vždy pouze na podzimkách — poprvé v roce 2017, opět pak v roce 2022 a během letošního školního roku.

Chalupa na Hříškově je velká, se spoustou pokojů a velikánskou zahradou, na které se dá hrát více sportů najednou. I kdyby nás jelo na Hříškov strašně moc, vždycky bychom se tam určitě vešli.

Police nad Metují

Police nad Metují je město nedaleko Broumovských skal v okrese Náchod v Královéhradeckém kraji.

Do Police nad Metují jezdíme také na podzimní výpravu a to do skautské klubovny. Ta se nachází přímo ve městě,

a tak máme možnost hrát mnoho městských her v jiném než pražském prostředí.

Klubovna sice není největší, ale zatím jsme se tam vždycky vešli. Zato je ale asi jediným místem, kde dýně dlabeme uvnitř u velkého stolu.

Je to takový výměnný pobyt, jelikož k nám do klubovny na oplátku jezdí skautky z Police.

Hoštice

Obec Hoštice se nachází v okrese Strakonice v Jihočeském kraji.

V Hošticích, v malinké chatě, určitě nebyli všichni. Jelo se tam dvakrát na družinkovou výpravu a jednou tam jel Malý Vpřed.

Chata je totiž sotva pro pár lidí. Skládá se ze dvou větších místností a jedné spací místnosti, kde se však nedá spát, když je zima. Dvoupozemková zahrada je však dobrá na různé hry a na hraní pingpongu.

Stará Oleška

Stará Oleška je vesnice a část obce Huntířov v okrese Děčín v Ústeckém kraji.

Kousek od Staré Olešky má Esterky rodina chatu, kde jsme byli zatím dvakrát na družinkové výpravě.

Chata je malinká, ideální tak pro deset lidí na spaní v postelích. Zahrada je naopak větší, ideální na střílení z luku, a jak se ukázalo, jako dělaná na velkou nerf bitvu.

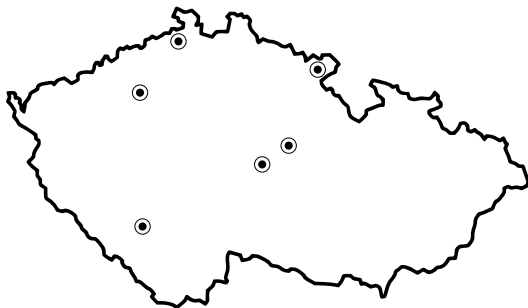
Z minula: Tentokrát nemám další otázku, ale odpověď na to, jací že to byli vedoucí na fotkách v minulém čísle.

Ti, které jste v oddíle už určitě nezažili, byli Tom (fotka na houpačce), Ivo (s košilí) a Jana (holka uprostřed).

Zelí, který je uprostřed, chodil sice do oddílu už před delší dobou, ale často se objeví na nějaké výpravě nebo na táboře.

Dvě mladší holky jsou Májka (nahore), kterou většina zná jako vedoucí Malého Vpředu a také se někdy přijde kouknout na tábor, a Sára, která přestala v oddíle vést teprve v minulém roce.

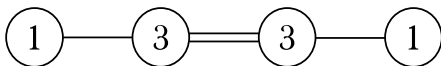
aš

Ostrovky a mosty

Každé kolečko s číslem na plánu níže symbolizuje jeden ostrov. Vaším úkolem je mezi sebou propojit všechny ostrovy tak, aby z nich vznikl jeden souvislý systém. Ostrovy je třeba propojit pomocí mostů, které vedou přímoou čarou buď svisle nebo vodorovně (nikoliv však šikmo) z jednoho ostrova na druhý. Každý ostrov má na sobě číslo. Z každého ostrova musí vést přesně takový počet mostů, jaké číslo je v něm zobrazeno. Dva stejné ostrovy mezi sebou mohou mít maximálně dva mosty vedle sebe.

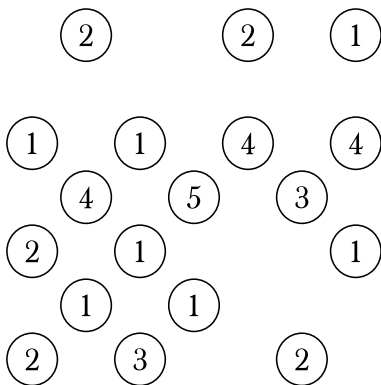
Správně propojené ostrovy tedy vypadají třeba takto:

Správné řešení hádanek níže pošlete do e-psa (*vpr.red/epes*), nebo ho ukažte na schůzce Štěpánovi.

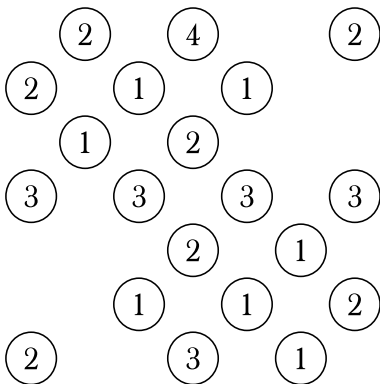
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

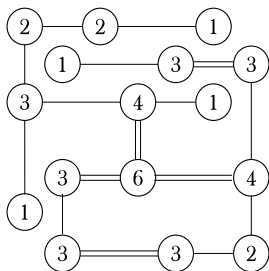

Pro starší (od 6. třídy včetně)

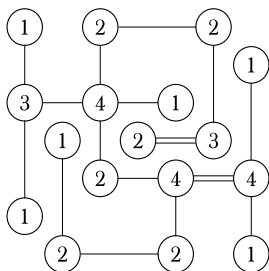
Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

Řešení z minula

Mladší

Starší

šbh

ap

Redakce: Aňa, Aža, Emma, Ester (kor.), Kvítek, Samara (kor.), Štěpi, Týna. Sazba: Jenda, Kryštof.

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Kryštof: 608 746 385

Vedoucí mladších:

Kvítek: 724 264 148

Týna: 731 755 579

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz